

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előrefizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Uj idöszak a város életében.

Rimaszombat város életében uj idöszak kezdödik e hónap végével, a mikor az üresedésben lévő polgármesteri állást a képviselő-testület komoly megfontolása és többségének bizalma betölti.

Az eddigi jelek és kombinációk a jövendő helyzetnek valószínű képét akkint alakítják, hogy a város közigazgatásának tulajdonképen nem is egy, hanem két legelső és legfontosabb vezető szerepe és feladata kerül uj kezekbe; még pedig a polgármesteri díszes állással járó kormányzati teendők olyan ismert kezekbe, a melyekről egy hosszú közéleti mult gyakorlati működéséből s szinte az önfeláldozásig terjedt odaadó buzgal-mából bizton lehet következtetni, hogy a gyeplöt erősen tudják tartani s gazdag tapasztalatokból szerzett előrelátással, a hol szükséges: óvatossággal, a hol lehet és kell: biztos merészséggel fogják azt a jól kinézett cél felé irányítani. A nem kevésbé díszes főjegyzői állás fontos tisztét pedig minden valószínűség szerint oly fiatal, képzett erőre ruházza a közbizalom megnyilatkozása, a ki a közügyek intézését tollal úgy, mint szóval és tettel, az értelmi és fizikai erő ifju lelkesedésével és akarásával, szintén helyes irányban és a modern igényeknek megfelelő eredményes módon lesz képes vinni és vezetni.

Bár akarkit emeljen is különben a választások nem egész biztosan kiszámítható esélye a város kormányzásának élére: mindenkép szerencsés időben és kedvező kilátások közt kezdi meg működését.

A város közönsége már szinte kivétel nélkül a maga teljes egészében át van hatva bizonyos reformok kívánságának érzetétől, a város anyagi és szellemi érdekeinek emelését elősegítő teendők iránti várakozástól.

Az államkormány pedig nyílt programjában ígerte meg éppen a legutóbbi idökben többszörösen, hogy a vidéki városok fejlesztése első rangú feladatai közé tartozik.

Ez az ígélet nem lehet üres frázis, mert általánosan érzett óhajtnak a visszhangja.

Az egész ország, az egész nemzet, sőt tán

még magának a fővárosnak érdekei is egyformán követelik a vidéki városoknak fejlesztését s ezekben a magyarságnak erősítését.

A kormány látja, tudja ezt, és ennek a belátásának nyíltan kifejezést is adott.

Már most, a kik a mi vármegyei székvárosunknak a közeli választás által hivatalosan vezető férfaiává lesznek, nem tehetnek semmit helyesebben, mintha az idöknek mai kedvező járását városunk javára és előnyére kihasználni sietnek, nem térnek ki a közvélemény unszoló kívánságai elől, elfogadják ennek támogatását; másfelől pedig szorgosan és gyors tempóban utána járnak azoknak a módoknak és alkalmaknak, a melyek által az államkormány általánosan felkínált segítségét városunk hasznára és fejlesztésére mentül bőségesebben kiaknázni lehetönek látszik.

Teljes megnyugvással és bizodalommal nézhetünk tehát a jövőbe! Meg lehetünk győződve, hogy a képviselőtestület bölesége oly férfiakat fog legközelebb a város élére állítani, a kik a rájuk váró feladatokkal egészen tisztában vannak és azok nehézségeit legyőzni tudják is, akarják is.

Ebben a biztos reményben üdvözöljük október harminczadikát, mint városunk jövendő fejlődésének hajnalhasadását!

—xy.—

Városi közgyűlés.

Rimaszombat város képviselőtestülete f. hó 24-én *Kishonthy* Gyula h. polgármester elnökle alatt közgyűlést tartott, melyen öszinte kegyelettel emlékeztek meg *Beliczky* Viktor kir. közjegyzőnek a képviselőtestület virilis tagjának elhunytáról.

Az első tárgy a miniszterium által jóváhagyott vendéglő és kávéházi szabályrendelet volt, melynek életbelépési határidejét 1901 január 1-ére tűzte a közgyűlés.

A legtöbb állami adótfizetők 1901-ik évre szóló névsorát a kiköltött bizottság összeállította, s a jövő évben a városi képviselőtestület virilis tagjainak névsora adójuk alapján ez lesz:

1. Rimaszombati takarékpénztár	15584 kor. 94 fill.
2. Gömörmegyei nép- és iparbank	6709 kor. 09 fill.
3. Samarjay János	2575 kor. 40 fill.
4. *Engel Adolf ipark. kültag	2083 kor. 22 fill.

De életem sora nagyon megváltozott!

Eltűntek az évek . . .

Bármint akarnám is, panaszos ajkamon

Nem kél hála-ének.

Nem én üzők lepkét, engem hajt a bánat

Tüskén, bokron által;

Árván, elhagyottan kell most megküzdennem

Az élet bajával.

És ha alkonyatkor, miként egykor tettem,

Künn bolygok a réten:

Nem gyönyörködöm már az arató lányok

Vidám énekében.

Haragos felhő szállt — tele villámokkal,

Eletem egére,

A jövő reménye nem csepegtet gyógyírt

Tört szívem sebére! *Paul Gyula.*

Mese.

Egy vén tölgyfának a szomszédságában, lombos fáktól körülvéve élt a borókabokor. Szomorú volt és elhagyatott. Nem volt senkije, akinek buját-baját elpanaszolta, vagy néha-néha, ha öröme volt, valakivel megosztotta volna. Így multak napok, hetek, sőt évek is, a kis borókat nem kereste fel senki és ő ezért bánkódott és szomorkodott. — Igaz ugyan, hogy a hatalmas tölgyfák szerették, dédelgették őt; megvédték az erős szél, a hideg ellen, s ha forró nyári nap tűzte lombos koronájukat, annak égető sugaraitól is megóvták. De mégis szomorú volt.

Elhatározta hát egy szép holdvilágos nyári éjjelen, mikor a fülemülék édes csattogással, szerelmes danájukkal oly szívbjálon énekeltek s édes álmából felköltötték, hogy ő már tovább nem élhet a szerelem üdvössége nélkül, nem nézheti a más örömet és boldogságát fájdalom nélkül, és keres magának egy hü társat, a kivel életének hátralevő részét megosztja.

5. *Baksay József ipark. kültag	2016 kor. 44 fill.
6. *Molnár József ügyvéd	1941 kor. 56 fill.
7. *Dr. Cziner Miksa ügyvéd	1222 kor. 56 fill.
8. Weisz Károly	1113 kor. 54 fill.
9. Gömöri Ede	1080 kor. — fill.
10. Id. Gasko János	1071 kor. 90 fill.
11. Ifj. Lengyel Pálné	967 kor. 68 fill.
12. Gömörmegyei takarékp. és hitelb.	912 kor. 18 fill.
13. *Dr. Veres Samu tanár	863 kor. 96 fill.
14. Ev. ref. egyház	741 kor. 06 fill.
15. *Marton János ügyvéd	740 kor. — fill.
16. Özv. Jánosdeák Andrásné	721 kor. 58 fill.
17. *Szemann András plébános	712 kor. 68 fill.
18. Horváth János	708 kor. 36 fill.
19. Farkas Zoltán	694 kor. 94 fill.
20. Dapsy József	663 kor. 56 fill.
21. Özv. Bernáth Gyuláné	663 kor. 02 fill.
22. Reinitz Zsigmond	651 kor. 66 fill.
23. Ádám Markus	645 kor. 35 fill.
24. Sonnenschein Miksáné	616 kor. 77 fill.
25. *Hollósy József ipark. kültag	590 kor. 46 fill.
26. Kohn Albert	567 kor. 72 fill.
27. Stolcz Márton	537 kor. 30 fill.
28. *Szabó György ügyvéd	522 kor. 76 fill.

Továbbá póttagokul felvették s üresedés esetén sorrendben behivatnak:

1. Grosinger Miksa	529 kor. 50 fill.
2. Bródy Bertalan	527 kor. 96 fill.
3. Özv. Hennyey Kálmáné	526 kor. 72 fill.
4. Schweitzer Dávidné	521 kor. 90 fill.
5. *Kemény Bertalan tanító	518 kor. — fill.
6. *Dr. Krausz Gyula ügyvéd	499 kor. 96 fill.
7. Özv. Czikora Jánosné	471 kor. 79 fill.

A *gal jelöltek adója kétszeresen számítatik.

A közgyűlés tudomásul vette a legtöbb adót fizetők jegyzékét, s áttért a város jövő évi költség-előirányzatának tárgyalására.

A költségvetést ez idén a számtanácsos betegsége folytán a tanácsból alakult bizottság nagy gonddal és körültekintéssel állította össze. Mindenki meg lehet róla győződve, hogy e bizottság, s maga az előljárási al-talában legnagyobb igyekezettel lett volna azon, hogy a költségvetésből elűntethető legyen az a tömördek fedezetlen kiadás, melyet csak 44 % pótdadó kivetésével lehet elenyészletetni. A jelentésben megvan indokolva, hogy a városi cseléség fizetésének felemelése, a tüzoltárságnak teli ruházattal való ellátása, a vágatási üzemtörv szerint eladandó famennyiség kevesebb volta okozták a nagy deficitet, s a szükséglettel szemben a fedezet is kevés, mert az átvett megyeház épületeért is kell fizetni, meg a téglá eladása is jóval kevesebb lesz, mert a fa hiány miatt az előállítás is csökkenni fog.

Alig pirkadt a hajnal, a harmat üde esőkjában megfürdött, tüleveleit megezírógatta a langyos szellő, kiesinosította magát és utnak indult teli reménységgel, vidám kedvvel. — Az erdő fái között még félhomály derengett, de a távoli hegy orma mögöl a hajnal ezüstös fénye már szétterült és a nap mindig közelebb ért a földhöz, míg egyszer csak kibukkant az első sugár s a harmattal esőkolozott. A föld feleledt s a levegő tele volt örömhangokkal, a mámor és a gyönyör hangjaival . . .

Ment, mendegélt a boróka ifju lelkesedéssel. Az uton mindenütt felséges, édes illat szállt feléje, a fák biztatólag integettek hajlós, selyemlevelű ágaikkal, a madarak dala, a csermely csobogása üdvözölték őt utjában; egész valóját egy édes sejtelen fogta el: a jövendő boldogsága . . . Ábrándjaiba elmélyedve ért ki az erdőből. Még egyszer visszanezézett, bucsucókot intett elhagyott barátainak, a vén tölgyeknek és tovább ment a boldogság utja felé . . .

Amint kiért az erdőből, utját egy keskeny hegyi patak mentén folytatta, melynek partján fűzfák gúny-naszottak, s hajlós ágaikkal be békandikáltak s megfürdöttek a friss viz ezüstös habjaiba. Ugy el-elnézte a csermely futását, gyors iramodását, hogy siet, fut, itt-ott megáll, medrében körülforg, nagyot bukik s tovább szalad hangos csobogással . . . Tarka lepkék szálltostak virágról-virágra s teli tüdővel szívták a kábító illatot. Látta, mily boldogok a virágok, hogy röpködik körül. Látta, a ledér pillangók, a kik csak addig rajognak a virág esőkjáért, míg kiszívják édes mézüket, s aztán otthagynak őket és keresnek másutt gyönyört és örömet.

Hosszu, nagy utat tett már meg a boróka, a nap is égetőn sütött, forró volt minden, a föld is meleget lehell, a levelek bágyadtak, lankadtak voltak, a madarak meglapultak a falevelek árnyékában, s e tikkasztó megleben kihalt az élet is. Csak a boróka nem lankadt el, fáradhatatlanul igyekezett a boldogság felé . . . Ábránd-jaiba elmélyedve, észre se vette, hogy egy virágos kertbe ért, mely ragyogott a fényességtől, amint rásütött a nap-

T Á R C Z A.**Gyermekkor emlékek.**

Hosszu évek előtt, hogy ott künn bolyongtam

A virágos réten,

Ugy elgyönyörködtem az arató lányok

Vidám énekében!

Nem borult még akkor zord, haragos felhő

Reményem egére;

Néma, őrlő bánat nem kinozta lelkem,

Szívetem se' tépte.

Gyermekes örömmel kergettem a lepkét

Tüskén, bokron által,

Nem törődtem semmit — mért törődtem volna

A világ bajával!

Ligetek virágit, illatos kelyhökkel,

Mind felém hajoltak,

Az árnyas erdőben fészkelő madárkák

Csak nekem daloltak.

És ha a kis harang est'imára kondult

A sugár toronyban,

Nem sejtettem akkor, hogy még fájdalom is

Rejlik a hangokban . . .

Levettem kalapom, mert eszembe jutott

Jó anyám tanácsa:

„Kedves Isten előtt a kis gyermekeknek

Esteli fohásza.“

Aztán áhitattal a rögre térdeltem

Kezem összetéve,

Ártatlan szívemből hálaadó imát

Küldtem fel az égére.

A lombok közt siró fülemüle zengte

Hozzá a zsolozsmát . . .

Igy dicsértem akkor a völgy dalnokával

Az Isten hatalmát!

A költségvetés összesítésének tételei ezek:	
1. Az összes szükséglet	179041 kor. 76 fill.
2. Az összes fedezet	141269 kor. 32 fill.
fedezeti hiány	37772 kor. 44 fill.
melynek fedezetül szolgálta:	
1. 85452 kor. 22 fill. egyenes állami adó után 44 % községi pótdadó	37598 kor. 97 fill.
2. 5928 kor. 90 fill. áll. földadó után 13 % mezei kerülő bérfedezésére szolgáló	770 kor. — fill.
összesen	38369 kor. 72 fill.
melyből levonva a fedezeti hiányt	37772 kor. 44 fill.
marad költségvetési többletként	597 kor. 28 fill.

A szükséglet főtételei: 1. Adókra: 1587 kor. 88 fill. — 2. Rendszeresítettek: 46886 kor. 61 fill. — 3. Irodai szükségletekre: 2250 kor. — 4. Fuvar-, napi- és tiszteltidjakra: 800 kor. — 5. Ujonezozási költségekre: 350 kor. — 6. Községi épületek javítására és tűzkár-biztosítási díjakra: 5660 kor. — 7. Utcák, terek tisztítására, utak stb. karban tartására: 2550 kor. — 8. Iskolai célokra: 30339 kor. 05 fill. — 9. Hivatalos és rendőri kiadások: 22972 kor. 70 fill. — 10. Gazdasági kiadások: 23116 kor. 30 fill. — 11. Városi cselédekre és szegényalapra: 440 kor. — 12. Terhelő adósságok kamataira: 12215 kor. — 13. Rendkívüli kiadásokra: 9863 kor. 22 fill. — 14. Előlegezésekre: 200 kor. — 15. Vegyes és előre nem láthatókra: 5520 kor.

A fedezet főtételei: 1900. költségeloirányzati pótdadó többlet 521 kor. 54 fillér. 1. Maradvány 8000 korona. 2. Ingatlan vagyon jövedelméből 71658 kor. 24 fillér. 3. Ragale és más jogok jövedelméből 35967 kor. 84 fill. 4. Tökek és részvények jövedelme 6025 kor. 02 fillér. 5. Térítvények, iskolai tan- és beirattási díjakból 14528 kor. 58 fill. 6. Vegyes és rendkívüliekből 4568 korona 10 fillér.

A tárgyalás során *Czinke István* kérdést intézett az agyagipar gyakorló tanműhely létesítése tárgyában, mire *Nagy Ferencz* főjegyző a történeti lépések tüzetes ismertetése után közölte a miniszteri rendelkezést, mely szerint kellő szakerő hiányában a létesítést 1901-re kellett halasztani. (Kérdés, hogy eddig nem halássa-e el előlünk más város? Szerk.)

Ugyanez *Czinke István* felszólalt a temetők tételénél; az új temető rendezését és gondozását, legalább élősvényekkel való körülkerítését és a sírok helyes besorolását s csakis diszceserjék ültetésének engedélyezését kérte. A közgyűlés a *Badinyi* rendőrkapitány, *Baksay István* és *Nagy Ferencz* felszólalása után az indítványhoz hozzájárult.

A közgyűlés ezután a költségvetést nem szívesen, de elfogadta.

A város határában levő *tanyák hivatalos elnevezése* került ezután sorra. Mindenekelőtt megállapított, hogy *Rimaszombat* elnevezése — bár az országos levéltár közlése szerint a két szóban, kötőjellel való írás elfogadható, — *egy szóban írandó*; Szabadka-, Kurincz- és Bakti-puszták nevei megmaradnak, a többi tanyák elnevezése pedig így lesz:

Samarjay-féle tanya: „Tarnócz”. Süteő Istváné: „Világos”. Antal Györgyé: „Kis Rákos”. Özv. Báthorynéé: „Farkas Almás”. Stolecz Mártoné: „Mócsény”. Horváth Jánosé: „Elemér”. Hennyey örökösöké: „Margit”.

A helybeli m. kir. földmiv. iskolánál a város által tett alapítványi helyekre egy évre ideiglenes Sulyok János jánosii és Pál András rimaszécsi, véglegesen pedig Kovács István helybeli illetőségű pályázót jelölte a közgyűlés.

Az adóhivatali tisztviselőknek a biztosíték elengedésére vonatkozó kérelmét, miután ők pénzt nem kezelnek, a közgyűlés jogosnak tartja s a szabályrendelet erre vonatkozó részét módosítani fogja.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

Vármegyei közgyűlés.

— Október 25. —

A vármegye törvényhatósági bizottsága *Hámos László* főispán elnökle mellett ma tartotta rendes őszi közgyűlésének első napját, melyről lapunk zárta miatt, ezuttal csak rövid tudósításban számolhatunk be.

Bornemisza László alispán jelentésében mindenek-

sugár. Balsamos illat szállt feléje, mikor belépett, szinte mámoros lett tőle. Megállt és gyönyörködött a virágok szépségében. Körülnézett és kereste azt, a ki őt boldogítani fogja, mert itt vélte felalálhatni élete boldogságát. Nem sokáig kereste, megtalálta. Egy szépséges lilium volt az, ott diszlett teljes pompájában a többi virágoktól körülveve. Mikor meglátta, szíve hevesen dobogott és égett a vágytól, hogy őt bírassa. — Feléje ment és így szólt hozzá:

— Szépséges lilium! Én szeretlek téged szívem egész melegével, lelkem üdvösségével. Jöjj hozzám és boldogíts. Nézd, külső fényem ugyan nincs, de bensőm annál többet ér. Szeretni foglak tiszta szerelemmel s lelkem minden vágya az lesz, hogy téged boldogítsalak. Nem lesz miénk minden, mit szem, mit száj kíván, — de ha te századrésznit is szeretsz úgy engem, mint a hogy én téged szeretni foglak, akkor vidámak és boldogok leszünk. . . . Megvédelek téged a tél fagyos lehelle-tétől, a nyár perzselő melegtől, záporos felhőktől. Jöjj és kövess engem. Utunk hímes, virágos réteken visz át, bársony puha fűvön, ringó kalászok közt. Egyszerű lakásom az erdő, hol sűrű lombok vesznek majd körül; szomjunkat csillapítani fogja a kis patak, mely ott csergő-gedez gyökereim lábánál. A madarak nekünk fognak énekelni lágy, szerelmes hangokat. A napsugár enyelegni fog velünk, tüze nem lesz égető, mert a sűrű lombok felfogják torró lehelle-tét, bekandikál majd selyem-szirmokra és aranyugarával meg-megcsókolja illatos leveled. Oh boldogok, nagyon boldogok leszünk. Jöjj hát, mert nélküled életem sivár és kietlen. . . .

— Kedves boróka, — felelt a lilium, — szép, szép mindaz, a mit most mondtál nekem, de kívánságodat telje-íteni még sem tudom. A fák lombos koronája lágy susogása, a madarak danája itt mind körülvesz engem. A tarka lepkék bizelgő bókja nem kápráztat el, mert én a tiszta ártatlanság vagyok. Szirmomnak himporát a gyöngyharmat csókolja s benne megfürdik a pajzán napsugár. Nézd, körülöttem a sok lomb, virág mind szép-

előtt kegyelettel emlékezett meg vármegyei közéletünk egyik régebbi tevékeny vezérényiségének id. *Sziklay* Edének, valamint *Beliczky* Viktor törv. biz. tagnak elhunytáról, mely felett a közgyűlés őszinte sajnálkozásának és igaz részvételének jegyzőkönyvileg ad kifejezést, s ezen elhatározást a megboldogultak családjának részvét-iratban juttatja tudomásukra.

Az alispáni jelentés felolvasása után *Hámos László* főispán a lemondás folytán megüresedett *rimaszécsi* jbeli főszolgabírói tiszt állásnak választás utján való betöltés-tét rendelte el, s kandidacionális bizottsági tagokul maga részéről Kubinyi Géza, Molnár József, Török Bálint biz tagokat nevezte ki, kik mellé a közgyűlés Szentiványi Árpádot, Máriássy Andort és Hegyessy Sándort küldi. A bizottság jelenti, hogy az állásra gróf Almássy Arthur és Osváth Zoltán tb. főszolgabírák pályáztak. A szavazás elrendelése előtt a jelenlévő Osváth Zoltán felszólal és bejelenti, hogy pályázatát visszavonja, kéri azonban a közgyűlést, hogy hosszú szolgálatainak méltánylásul egy adandó másik alkalommal őt megfelelő állásra emelni szíveskedjék. Általános helyeslés kísérte szavait, melyek után elnöklő főispán gróf *Almássy* Arthurt a rimaszécsi járás egyhangulag megválasztott főszolgabírájának ki-jelenti.

Az így megüresedett szolgabírói állásra ugyanez az egyhangú felkiáltással *Jankovich* Ottó boszniai csász. és kir. kormányzósági segédfogalmazót választotta meg a közgyűlés, Molitórisz Zoltán rimaszombati és Remenyik Aladár rimaszécsi j. szolgabírókat *Hámos* főispán tisz-teletbeli főszolgabíráknak nevezte ki. Valamennyi új tisztviselő a hivatalos esküt együttesen azonnal letette.

Az állandó választmány javaslatára *Kubinyi* Gyula elagott tornallyai szolgabíró részére a vármegye inség-alap kamatainak terhére nyugdíj helyett havi 30 korona kegydíjat szavazott meg a közgyűlés; *Kubinyi* Sándor rimaszécsi utibiztos részére pedig 600 frt fizetésének 70 %-át állapította meg nyugdíj gyanánt.

Következett a vármegyei költségvetésnek 1901. évre szóló megállapítása. Kiadás: 200604 korona, fedezet: 191177 korona, hiány: 9428 korona, melyet az állandó választmány az állami pótvadalmazás terhére kér meg-állapítani. A költségvetés keretében egy új vagyis ne-gyedik árvaszéki elnöki állás rendszeresítése irányoztatik elő és az új vármegyei székház megszaporodott több hi-vatalos helyiségének eláthatása végett két központi hajdu és egy házi szolga felfogadása ajánlatik. A székház építésére a vármegyei nyugdíjalapból felvett 100000 korona kölcsön 5%-os kamatainak 1901. augusztus ha-váig való fedezése is a költségvetésben nyer kielégítést, hasonlóképen az új székházban az eddigiehez képest 1200 koronával több fűtőanyag elszámolása is. Helyesléssel vé-tetett tudomásul, hogy az ebadóból befolyt vármegyei állatbetegségsügyi alpnál gondos meggazdálkodás folytán 12000 korona takarított meg. A közgyűlés a költség-vetést elfogadja s feliratot intéz a belügyminiszteriumhoz, hogy a 9428 korona hiányt állami segítségből pótolja.

A vármegyei közutak költségeloirányzata az 1901. és 1902. évre 1656, illetve 24656 korona hiánnyal ál-lapított meg az állandó választmány által, mely azt javasolja, hogy ezen hiány fedezésére az eddigi 8% he-lyett 10% pótdadó vettessék ki, mert csak úgy remélhető, hogy a 604 kilométer hosszú közutak karban tartathatók lesznek és hogy a közlekedésügyi miniszterium az eddi-ginél tetemesebb államsegélyt nyújtson.

Szentiványi Árpád nem fogadja el az állandó vá-lasztmány javaslatát, mert mai nap már szinte el se le-het számolni a különféle czímen ránk özönlő pótdadók számát. Alig van közgyűlés, a hol erről szó nem esnek. Rosz termés, rosz árak a gazdaközönséget végkép ki-merítik. Nem meri elvállalni a felelősséget, hogy ily viszonyok közt az utadónak újabb 2%-kal való megsza-vazását ajánlani merje. Határozottan tiltakozik az adó-felemelés ellen. Ha a miniszteriumnak bármiféle okból szüksége van az uthálózat kiterjesztésére, eszközölje azt állami költségen, de ő az adóemelést meg nem szavazza.

Hevessy Bertalan szerint, ha arról volna szó, hogy utjaink ezen 2% emelés mellett jobbabb lesznek, még akkor sem szavazná meg a mai nyomasztó viszonyok között az utadó emelést, hanem jobb időkre halasztaná.

Máriássy Andor ugyanezen állásponton van. A vár-megye a miniszterium részéről különben is mostohán részesül segélyben, mert ha kap is, azt hadászati vagy

segémnek hódol. A szellő lágy fuvalma karesu derekam átöleli és úgy himbálja. . . . Ó nem, nem megyek hozzád boróka, mert te vágyaimat ki nem elégítheted és akkor én nagyon boldogtalan volnék, sorvadás, pusztulás, a halál érne utól. . . . A tél fagyos hidegtől te meg nem óvhat, mert az erős, a hatalmas tölgyfák is, melyek átölelik szerény hajlékodat, megdermednek a hidegtől, mert jön majd az ősz az ő borongós kódéval s ráborul fagyos lehelle-tével azokra, a kik ma még teljes pompá-ban nyilnak; végigsüvit rajtok a hideg szél, megrázza dus lombzatukat, leveleik elfonnyadnak s libegve-forogva hullnak a megsemmisülésbe; csak száraz, kopasz ágaik maradnak meg és merednek az ég felé. Mig itt meg-vagyok védve a hidegtől, ha jön az ősz sorvasztó lehel-le-tével, a kertész gondos keze kiemel a földből és meleg-ágyba fektet, hol édesen átaluszom a telet. . . . Menj és keress magadnak más életpart, a ki hozzád hasonló és boldogítani tud. . . . S ezzel meghajtotta magát, bucsut intett a borókának és illatos kelyhét bezárta.

A szegény boróka busan, szomoruan kitámolygott a kertből. . . . A bokrok rejtelmes árnyából fülemüle esat-tog, — a sűrű lombokon édes sejtetem szűrődik át. . . . a tarka lepkék kitarva hímes szárnyaikat, röpködik körül a virágokat, — mind-mind úgy örül az életnek. . . . csak ő olyan árva, elhagyatott. . . .

Fáradtan, szomoruan bandukolt hazafelé, mikor el-ért a kis patakhoz, ledől egy mohás köre — és szép esen-desen elaludt. . . . A napsugár már rézsut érte a földet, az ég peremén volt a tüzes fény, a felhőket pirosra fes-tette, mig végre az utolsó sugár is lecsuszott. Mind sűr-űbb homály borult a földre. . . . a lomba felhőket sem látni már, egész este lett. . . . A fűzfa-bokrok lágyan, szeliden susogtak egymásnak, a kis borókát átölelték, betakarták harmatos leveleikkel. . . . és ő álmodott éde-sen, boldogan a rajongó, igaz szerelemről, a bűbajos li-liomról. . . .

Ifj. Rábely Miklós.

más egyéb szempontból szükséges utakra kell fordítani.

Putnok Móríc az elmondottakon kívül még azért sem szavazza meg az utadó emelést, mert azt tapasztalja, hogy egyes utvonalak, kivált a mi vármegyénknek más vármegyékkel kapcsolatos határvonalainál sürgős szüksé-get képző uttestek kiépítése az előirányzatban felvéve nincsenek.

Bornemisza László alispán eddigi jelentésében, melyek az állandó választmány javaslatának alapját ké-pezik, hivatalos kötelességének tartotta mindég rámutatni azokra a szükségletekre, a melyek az utvonalak jókarban-tartása szempontjából tényleg fennállnak. Ha a vár-megye másképp határoz, ő abba is belenyugszik ugyan, azonban hangsúlyozza, hogy az esetben az igényeket is lejjebb kell szállítani és a miniszterium segélyére való számítás teljesen mellőzni kell, mert a miniszterium csak az esetben ad segítséget, ha a pótdadó 10%-ra fel-emeltetik és ő különösen is úgy tervezte az előirányzatot, hogy az egész 24000 korona hiány mind az államsegély-ből fedeztessék, a 2% pótdadó emelkedés a mind jobban észlelhető fedenyag többletre fordítottassék.

Az uthálózat a vármegye egyik legutóbbi közgyü-léséből kiküldött bizottság által revidáltatott s ez azt javasolta, hogy az uthálózat úgy, amint van, egészben fentartassék, nehogy úgy járjunk, mint a pelsőcz-giezei utvonalnál, a mely teljesen hasznavehetetlen állapotba jutott. Ajánlja tehát az állandó választmány javaslatának elfogadását, de ha ez meg nem történhetik, akkor a fed-anyagra előirányzott költségek apadásának megfelelően redukáltassanak a szükségletre előirányzott tételek egyes részei is.

A közgyűlés az utadó emelése iránti javaslatot el nem fogadván, *Hámos* László főispán határozatképen kimondja, hogy az utadó a jelen szomorú körülményekre való tekintetből ez idő szerint fel nem emeltetik, hanem a szükséglet megfelelő redukálása kívántatik, mely műve-letnek elkészítését a vármegyei közigazgatási bizottságra ruházta a közgyűlés.

Ezután következett a megfelelőbbézt bánrévei jegy-zőválasztás kérdése, mely a közgyűlést erős iz. alomba hozta. A f. évi szept. 4-ikén lefolyt bánrévei választás ellen ugyanis telebbezés adatot be, melynek hangját a közgyűlés joggal kifogásolta, de az állandó választmány több benne foglalt indokot figyelemreméltónak talált, s a választás megsemmisítését javasolta. Ez ellen felszólalt *Szentiványi* Árpád és *Török* Bálint, kik a választás meg-erősítését kívánták, s utánuk *Kubinyi* Géza és *Hevessy* Bertalan szintén ily értelemben szólt, mig *Máriássy* Andor rámutatva a választásnál lefolyt törvénytelenségekre, melyet *Farkas* Ábrahám is konstataált, a választás meg-semmisítését kívánta. *Bornemisza* László alispán és *Lukács* Géza főjegyző az áll. vái. javaslata mellett foglaltak állást Beigazolva találták ugyanis, hogy bár a főszolga-bíró jóhiszeműen járt el az ügyben, de törvénytelentül választott és meg sem alakult képviselő-testület törvény-ben előirt jogokat gyakorolt a jegyzőválasztás által, ho-lott ez nincs megengedve, a szavazás során meghatal-mazások jogtalanul utasítottak vissza, a képviselőtestület jegyzéke nem volt közszemlére kitéve, szóval olyan kör-ülmények nyertek igazolást, melyek a választás törvény-telenségének konstataálására elég támpontot nyújthattak, s a vita során az áll. vál. álláspontja látszott helyesnek, a közgyűlés többsége az elrendelt névszerinti szavazáson mégis megerősítette a választást, melylyel valószínűleg felsőbb forum is foglalkozni fog még. — Déli 1 órakor ért véget a szavazás, s ekkor a közgyűlés felfüggesztetett.

BELICZKY VIKTOR.

Pusztulunk, veszünk! . . . Szemünk láttára elhulla-nak mellőlünk legjobbjaink a sárguló őszi lombokkal együtt a nélkül, hogy megakadályozhatnánk kérérlhetlen és szívtelen munkájában a romboló végzet vad pusztítását.

Enyészet erdön, mezőn! . . . enyészet a családban és társadalomban egyiránt! . . . enyészet mindenütt! . . .

A halál dermesztő, zord szele személyválogatás nél-kül tarol le maga előtt: fűvet, fát, virágot és emberi életet egyiránt, mit sem törődve azzal, milyen fájó se-beket ejt itt is, ott is, lelketlenül pusztító és öldöklő ut-jában.

A vad rombolás láttára megrendül bennünk a szív, a lélek. . . . és egyedül Ist-nbe vetett hitünkben keresünk vigasztalást a megpróbáltatások nehéz óráiban.

Csak ilyenkor látjuk meg gyarló emberi eszünkkel, hogy: „por, hamu. . . semmi vagyunk! . . .”

*

Folyó év október hó 21-én délután egy és két óra között súlyos veszteség érte intelligens kisded társadal-munkat. Ekkor szűnt meg végsőt mosolygóni egy mindig vidáman mosolygó szelid férfiarcz. . . . ekkor dobbant utolsó egy mindig nemesen érző en.berbaráti szív, a kit szelid jóságáért, nyájasságaért és jó lelkeért olyan sokan szerettünk, tiszteltünk és becsültünk.

Örökre elköltözött körünkől *Beliczky Viktor*, a derék királyi közjegyző. . . . a nemes szívű ember és az igaz barát! . . .

De hiába hagyott el bennünket, mert nemes, tipikus alakja örökké élni fog emlékezetünkben! . . .

*

Az őszi hervadás intő példa nekünk, hogy előbb-utóbb mi is követni fogunk Téged oda, a honnan nin-csen visszatérés soha! . . .

Addig is Isten veled, Te kedves jó barát! . . . Te nemes szívű igaz ember! . . . legyen Neked könnyű a siri hant. . . . nyugodjál békével! . . .

*

Beliczky Viktor kir. közjegyző 1841-ben született Csetneken, hol elemi iskoláit is végezte; később Selme-czen folytatta iskoláit, majd jogi tanulmányai elvégzése után ügyvédi irodát nyitott Budapesten. Mintegy 26 év előtt, a közjegyzői intézmény létesítésekor városunkba neveztetvén ki közjegyzővé. 1869-ben nőül vette Vicziány Erzsébetet, városunk akkor ünneplott szépségét, kivel boldog házasság életet élt. A társadalomnak egyik rokón-szenves, kedves alakja volt, ki síma, megnyerő modorá-val gyorsan megkedveltette magát, s szerették is min-denfelé.

A megyei törvényhatóságnak és a városi képviselő-testületnek virilis tagja volt, a kaszinónak pedig választ-

mányi tagja. Évek óta betegeskedett, s hivatalos teendőit is csak nehezen — kiválóan képzett és minden tekintetben pontos és lelkiismeretes helyettese: *Perecz Samu* segítségével végezhette. Utóbbi időben az egyetlen szórakozásáról: a kaszinóban való időzésről is le kellett mondania szenvedése miatt, melytől f. hó 21-én megváltotta a halál.

A hosszas szenvedés után elhunyt tisztas férfit ki-hült tetemét f. hó 23-án délután helyezték örök nyugalomra a gyászos házból, melynek udvarát megtöltötték a vármegyei és városi notabilitások. Ott láttuk a vármegye tisztikarát élén *Hámos László* főispánnal, *Bornemisza László* alispánnal és *Lukács Géza* főjegyzővel, a királyi törvényszék és járásbírói tisztikarát, *Kubinyi Aladár* kir. törvényszéki elnökkel, a város előjáróságát, *Nagy Ferencz* főjegyző, h. polgármesterrel, a pénzügyigazgatóságot *Kubinyi* Andorral, a rimaszécsi járásbírói tisztikarát, a főgymnasium tanári karát stb. stb. A gyászszertartást *Szemann* Endre prépost-plebános nagy segédlettel végezte, mely után a koszorúktól borított koporsót az elhunyt jobaráta a gyászkoocsra emelték s őszinte részvétellel kísérte ki a nagyszámú közönség a temetőbe.

A gyászról a család következő jelentést adta ki: „Ö. v. Beliczky Viktorne sz. Vicziány Erzsébet és leánya Beliczky Böske az összes rokonság nevében is megtört szívvel jelentik felejtethetetlen férjének, illetve édes atyjának *Beliczky Viktor* rimaszombati királyi közjegyzőnek folyó hó 21-én délután 1/2 1 órakor, életének 59-ik, boldog házasságának 31-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek felvétele után bekövetkezett elhunytát — A boldogult hült tetemei folyó hó 23-án délután 3 órakor fognak Rimaszomban, a róm. kath. hitvallás szertartásai szerint örök nyugalomra elhelyeztetni. — Áldott legyen emléke! Béke lengjen porai fölött! — Rimaszomban, 1900. évi október hó 21-én.”

Értesítés.

A rimaszombati iparos tanonez-iskolai felügyelőbizottság az iparos-segedék téli szakrajztanfolyamát a folyó tanévben is szervezni fogja.

A tanfolyam célja: az iparos tanonez-iskolában tanult kibővítése, továbbfejlesztése és úgy a szabadkézi, mint a mértani és szakrajzban a szakszerű kiképzés alapjainak megvetése; mint ilyen tehát az önképzésnek egyik első és jelentékeny forrása.

Tanfolyamok: szabadkézi, mértani és ipari szakrajz; ipari szemvetés és fogalmazás.

A tanfolyam tanárja; azonban író- és rajzszereket, nemkülönben a tanfolyam tulajdonát képező felszerelések használatáért a tanulók négy koronát fizetnek egy tanévre fejtenként.

A beiratások október hó utolsó, és november első vasárnapján d. e. 9—10-ig, d. u. 2—3 óráig eszközölhetnek a helybeli állami elemi iskola irodájában (kaszányaépület, földszint balra); a tanítás f. évi november első vasárnapján veszi kezdetét, s tart 1901. évi április utolsó vasárnapjáig, vasárnaponként 9—11, d. u. 2—4 óráig.

A tanítás rajz- és írásbeli eredményéből az iparos tanonez-iskolai évről vizsga alkalmával kiállítás fog rendeztetni.

Midőn a fentieket ez uton is közzéteszem: minden tanulni vágyó iparos itjutt felhívok a tanfolyam látogatására. Rimaszomban, 1900. évi október 24.

Czikora István, a szakrajztanfolyam vezetője.

Hírek és vegyések.

25 éves papi jubileum. A helybeli ág. h. ev. egyház érdemeiben gazdag, köztisztelést és szeretettel környezett lelkipásztora, nagytisztelést *Glauf Pál* kishonti főesperes e napokban tölti be itteni lelkészkedésének 25-ik évét. Mint értesülünk, az egyházközség szeretett lelkészének tisztelére eme nevezetes és szép alkalmából jubileumi ünnepélyt rendez, mely a jövő hó 18-ára van tervezve. Annak idején részletesen kifejtjük majd mi is az ünnependő derék lelkipásztor érdemeit; e rövid hír regisztrálása alkalmából azonban már is szívesen gratulálunk a lelkész urnak.

Katonai szemle. *Durmann* Antal altábornagy az áll. mentelepek katonai felügyelője f. hó 23-án városunkba érkezett Eperjesről s másnap a mentelepen szemlét tartott.

Polgármester- és főjegyzőválasztás Már csak néhány nap választ el bennünket a nevezetes napról: október 30-ikától, mikor a városi polgármesteri állás betöltésére kerül. A pályázati határidő immár lelet, s ez állásra ketten pályáztak: *Nagy Ferencz* városi főjegyző, ki a város ügyvitelében évek hosszú sora óta tevékeny részt vett és dr. *Szeless Ödön* ügyvéd, ki a zsurnalisztika terén — lapuk hasábjain között ezikkével is figyelmet keltve — erős pozícióit szerzett magának. — A *Nagy Ferencz* megválasztása esetén a főjegyzői állás is betöltetik ugyancsak ezen a közgyűlésen — melyen *Bornemisza László* alispán fog elnökölni. A főjegyzői állásra négyen pályáztak és pedig: *Urban* Ferencz városi árvaszei tanácsos, ifj. *Glauf Pál* aljegyző, dr. *Kovács László* ügyvéd-jelölt és *Molnár László* sajtószentpéteri városi jegyző. A küzdelem ez állás elnyeréséért előreláthatólag erős lesz, s élénk érdeklődéssel várjuk a választás eredményét.

Emlékkö-leleplezés. A helybeli ág. h. ev. templom f. hó 28-ikán, a reformáció ünnepély alkalmával fogják leleplezni azon emlékkövet, melyet az egyház kegyelele felől néhai özvegy *Piskálszky Endrének* emlékének emelt.

A szövetkezeti kerületi gyűlésen mult csütörtökön Rimaszomban és vidéke fogyasztási szövetkezetének képviselőitében *Ragályi Géza* megyei főpénztárnok és *Meszalényi Zoltán* segédtanfelügyelő igazgatósági tagok jelentek meg Miskolcra.

Hivatalos látogatás. *Scholtz V.* löseai kerületi főmérnök, mult szombaton városunkban időzött, s az államépítészeti hivatalnál az ügymenetet megvizsgálta; — egyuttal behatóan megtekintette az új megyei szék-ház építkezését is.

Iskolai ünnepély. Október 31-én a helybeli egy. prot. főgymnasium tanári kara és ifjusága iskolai ünnepélyt tart a reformáció emlékére, melynek a jelzett

napon lesz 383-ik évfordulója. Az ünnepély a tornateremben fog lefolyni Az ünnepélyen, mely alkalommal *Glauf Pál* ág. ev. főesperes imádkozik, dr. *Veres Samu* főgimn. tanár pedig emlékbeszédet tart, a szülők s általában a nagyközönség megjelenése is kívánatos s azért tartjuk szükségesnek arra előre is felhívni olvasóink szíves figyelmét.

Képviselő-jelölés Szarvason. A függetlenségi és 48-as párt Szarvason a Csáky Albin leközsönésé folytán megüresedett orsz. képviselői állásra *Draskóczy László* feleli földbirtokos, volt főszolgabíró jelölte, ki f. hó 21-én meg is tartotta programbeszédét, mely alkalommal *Barabás* Endr., *Fáy* István, *Endrey* Gyula, *Pichler* Győző és *Papp* Elek orsz. képviselők voltak jelen Szarvason a központ részéről. A jelölt — mint a „P. H.”-ban olvassuk — nagyszámú választó előtt ismertette a függetlenségi elveket, melyekhez teljes szívvel csatlakozott és hangsúlyozta, hogy *Kossuth* Ferencz vezetése alatt a függetlenségi elvekért rendíthetetlenül fog küzdeni. Az ellenjelölt: a szabadelpvüparti gróf *Bolza* ugyan e napon tartotta programbeszédét.

Áthelyezés. A helybeli m. kir. áll. menteleposztály főhadnagya *Stajer* István áthelyeztetett a fogarasi m. kir. áll. menteleposztályhoz. — Helyébe az itteni osztályhoz báró *Babarczy* hadnagya, a debreczeni menteleposztály parancsnokságtól osztatott be.

A polgári olvasóköri folyó hó 20-án megkezdtek az esti társas összejövetelek sorozatát. Ez a társas összejövetel annyit jelent, hogy egy koronáért rövid, de jó vacsorát kapott mintegy kilenczven ember a honorárium, a tisztviselő és iparos osztályból, s aztán kedélyes eszmecsere folytattak; egy pohárka bor mellett tárgyaltak tanulságos és közügyeket. Vacsora közben *Rábelyi Miklós* elnök élénk tetszéssel fogadott pohárköszöntőt mondott a jelenvölvökre, majd utána közkívánatra *Józsa Antal* kir. tanfelügyelő az iparról és kereskedelemről érdekes felolvasást tartott, melyet nagy figyellel hallgattak. (A felolvasást jövő számunkban közöljük.) Dr. *Cziner* M. olvasóköri ügyész és *Varga* L. alelnök a szép felolvasásért köszönetet mondtak s *Józsa* Antalt lelkesen éltették. Dr. *Veres Samu* és dr. *Zehery* István a polgárságra és az összetartásra emeltek poharat. *Schulhof* Pál a gazdasszonyokat, *Törkölly* József pedig *Lengyel* Samut éltette talpraesett felköszöntőben. A polgárság a kedélyes társas összejöveteleken a késő éjjeli órákig együtt maradt.

Esküvő. *Smegner* Károly helybeli kovács kedves nevelt leányát *Boriskát* mult szombaton vette nőül *Králik* József helybeli szíjgyártó. Boldogság kísérje frigyüket!

Halálozás. *Kemény* Bertalan helybeli nyug. tanítót súlyos csapás érte neje: *Szentgyörgyi Kemény* Bertalan szül. *Hennyey* Mária f. hó 17-én 59 éves korában, boldog házassága 41-ik évében bekövetkezett elhunytával. A tisztas és magas műveltségű nő halála széles körökben mély részvétet keltett, s ez impozánsan nyilatkozott meg a végtisztességen, melyen nagyszámú közönség vett részt. Az elhunyt ravatala felett *Szalóczy* Dániel ev. ref. lelkész megható beszédet mondott, s a mély gyászba borult család a nagyszámú résztvevőkkel együtt megtörve kísérte az örök nyugalom helyére az elhunyt tisztas nő hült tetemét. — A gyászról a család a következő jelentést adta ki: *Szentgyörgyi Kemény* Bertalan mint férj, — Sz. dr. *Kemény* Andor mint fia, neje *S. Kovács Rózsa*; gyermekeik: *Adél*, *Mariska*, *Rózsa* és *Mártha*. — Sz. *Kemény* Erzsébet férjjeze volt *Stolez* Lajosné; gyermeke: *Lenke*, a többi rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik a hű nőnek, a szerető édes anyának, nagyanyának, jó rokonnak és gondos házi nőnek *Szentgyörgyi Kemény* Bertalan szül. *Hennyey* Máriaának folyó év és hó 17-én délután 4 1/4 órakor életének 59-ik, boldog házasságának 41-ik évében hosszas és kínos szenvedés után történt gyászos elhunytát. A kedves halottnak hült tetemei folyó hó 19-én délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a rimaszombati sírkertben örök nyugalomra tetetni. — Béke lebegjen drága hamvai fölött! — Emlékezte legyen áldott!

A vármegyei közgyűlések napjának ki-hirdetése iránt egy panaszos felszólalást vettünk, mely így következik: „T. szerkesztőség! Mi vidékiek jóformán azt sem tudjuk, mikor vannak a vármegyei közgyűlések, ha megtudjuk is, csak véletlenül jutunk hozzá. mert a törvényhatósági virilisták és választott bizottsági tagok névre szóló meghívót nem kapnak, hanem a meghívás csak általánosságban van közreadva a vármegyei „Hivatalos Ertesítő”-ben, csakhogy ezt az értesítőt mi bizottsági tagok nem olvashatjuk, mert azt nekünk nem, csakis a községi előjáróknak küldik. A falusi bírák legnagyobb része pedig szalonnát takar a „Hivatalos Ertesítő”-be, aztán elmegy a tagba szántani, kapálni. Legálább feleresze a megyebeizottsági tagoknak csak akkor tud a gyűlés napjáról, ha valami választás van, mert ilyenkor az érdekeltek bőven gondoskodnak arról, hogy megtudjuk: mikor, mely napon van a voksainkra szükség. Azt hiszem tehát, hogy ezt a pár száz megyebizottsági tagot csakugyan meglehetne hívni a gyűlésekre külön, névre szóló meghívókkal a tárgysorozat közlése mellett, — a mint ez minden más vármegyében történik. Tisztelettel: *Medvesalji*.” — Ezen felszólalásra megnyugtatóképen azt válaszolhatjuk, hogy itt valószínűleg félreértésről van szó, vagy pedig ha a panaszkodásnak jogos alapja van, akkor azon a bajon okvetlenül segíteni is fog a vármegyei ügyek erre illetékes vezetője.

Ünnepeltetés. Megirtuk multkor, hogy *Hönsch* Ede a hazai bányászati egyik büszkesége, 40 évi sikeres működés után nyugalomba vonult. Ez alkalomból a tisztviselő és bányászok élénk ovációban részesítették a derék és köztisztelben álló bányaigazgatót. *Márkus* Károly királdi bányagondnok következő szavakkal üdvözölte őt: „A lelkünk mélyen híven őrzött szeretet, őszinte és önzetlen tisztel hozott ma minket eléd, első sorban azért, hogy ezen hála és szeretet adójából kiváló tisztelünk nyilvánításával, ha csak egy parányit is, de le-róhassunk; másodsor pedig azért, hogy Neked, körünk-ből gazdag érdemekkel távozónak, egy szívből jött Isten-hozzádot mondhattunk. Gyengének érzem magamat arra, hogy a te kiváló érdemeidet eléggé méltatni tudnám. Mert te egy magasztos ezélt tüzélt magad elé, a magyar bányászati felvirágoztatását és ezen ezélt megvalósításán fáradoztál kora ifjuságod óta lankadatlan buzgalommal és akadályt nem ismerő tetterővel. Kitartásodat és szor-

galmadat siker is koronázta, mutatják azon alkotások, a melyeket létesítetél minden működési körödben; de különösen nagy időkre emlékeztetések tették a te nevedet alkotásaid a sajtóvilágyi bányászati körében, a melynek megalapítója, megteremtője voltál. A bányászati pályája általában nehéz, de különösen nehéz volt a te pályád, mint uttörő, miután semmiből kellett teremtened és szembe kellett szállanod az ismeretlen elemekkel és azok leküzdeni. Csakis nagy tehetőségnek és alkotni tudó akaraterőnek sikerült az eleinte legyőzhetetlennek vélt akadályokat elhárítani és a már esüggelni kezdő környezetbe új tetterőt és kitartást önteni. A királdi és sajtószentpéteri bányák tisztviselői és alkalmazottai főnökünket vesztjük el benned. Hogy örökre eltörülhetlen nyomot hagysz szívünkben, azt mi tudjuk és érezzük, a kik évek során át a te bölcsességnek, kitartó munkásságodnak, atyai jószággal párosult igazságszeretetednek szerencsés tanúi lehettünk. Minden elválás keserítő, de attól elválni, kihez mindig az őszinte szeretet és tisztelet kapcsa fűzött, mégis a legkeserítőbb. Tisztársaim és az összes alkalmazottak nevében fájó szívvel mondott ezután bucsut a szónok, s a bányász jelszóval: „Jó szerencsét!” fejezte be beszédét. Majd *Adam* András munkás szólt: „Hálás szívvel jöttünk — egymond — megköszönni Nagyságodnak azon kegyes bánásmódot és végtelen jóakaratot, melyben bányaalkalmazottait évek hosszú során át, minden időben, jó és balsorsban részesíteni kegyes volt. Ezen velünk éreztetett atyai jószággal és nemes-szívűségéért szívből kérjük ez alkalommal a Mindenható Istent, hogy Nagyságodnak nemes munkában megédeszt drága életét hosszú időkre tartsa meg és halmozza el bőséges kegyelmével. Isten óvja, Isten éltesse!”

Hálanyilatkozat. Mindazoknak, kik feledhetlen forrón szeretett nőm, illetve drága jó anyánk elhunytá alkalmából bennünket szó-, vagy írásbeli résztvevőkkel fölkeresni s végtisztességtételén résztvenni szívesek valának: ez uton is hálás köszönetet mondunk. — Rimaszomban, 1900. október hó 25. — *Kemény* Bertalan, dr. *Kemény* Andor, *Kemény* Erzsébet.

Agarász verseny. A mult hét utolsó napjain tartotta a gömörmezei agarász-egylet versenyét, melyeken illusztris társaság vett részt, s a sport-férfiak az eredményvel is meg voltak elégedve. A verseny lefolyásáról jövő számunkban referálunk, most csak annyit közölünk, hogy az első díjat: nagy billikumot gr. *Vay* Ádám „Lárma” nevű agara, a második díjat: a kis billikumot báró *Vécsey* T. „Kukoricza kapál” nevű agara vitte el. A verseny után szombaton este a kaszinóban társas vacsora és kedélyes multság volt.

Névmagyarosítás. *Pomikala* Sándor, dernői lakos nevét *Dombosra* változtatta.

A vármegye czimere. Vettük a következő sorokat:

„A most épülő megyeház homlokzatáról részben elbontatván az állvány, — a megye ezimere láthatóvá vált. — Nem akarunk ez uttal kérdést intézni, hogy a Gömörmezei ezimere mellől miért maradt el Kis-Hont megyének a ezimere, holott tudunk szerint Gömör- és Kishont vármegyének egyesülése 1812-ben törvénybe is iktattatott, — csupán arra vagyunk bátrak az intéző körök figyelmét felhívni, hogy a ezimere felett levő madár egy elrepülő kakkaduhoz inkább hasonlít, mint a kiterjesztett szárnyú sas-hoz, a mely Gömörmezei ezimereben és pécsettjében mindenütt látható. — Ily monumentális alkotásnál a cheraldika szabályait okvetlenül figyelembe kellene venni. Többen.”

Erre a felszólalásra az a megjegyzésünk, hogy tudomásunk szerint az új vármegyeházon lévő ezimere se nem a Gömör-, se nem a Rima-, vagy későbbi elnevezés szerint Kishontvármegyé-e külön-külön, hanem a kettő együttvéve. Egyesített ezimere törvényesen nincsen ugyan a két vármegyének, de közhasználatban ez van, a mit a vármegyeház homlokzatára is beépítettek. Az is igaz, hogy a törvénybe „Gömör-Kishontvármegye” van beczikelyezve, ámde a nyolczvanas években *Ujházy* akkori főjegyző indítványára kimondotta a vármegye egyik közgyűlése, hogy a könnyebb használhatóság kedvéért a kettős név helyett egyszerűen csak „Gömör” vármegye elnevezés legyen kötelező. És hogy ez törvénybe is iktattassék, az iránt felirt a vármegye az országgyűléshez. *Egy felíratra azonban eddig semmi válasz nem érkezett.* Ennyiben áll a dolog, melyet apróra felvilágosítani és a vármegye hiteles ezimere történelmi adatok nyomán megállapítani csakugyan érdemes és szép feladat lenne. A vármegye tisztelt levéltárosa bizonyára szívesen szolgáltatára lesz annak, a kit e kérdés bővebben érdekel. Végül a felszólalók megnyugtatóra hírel adhatjuk, hogy belől a vármegyeház nagytermében mind Gömör-, mind Rimavármegyének (Kishontnak) a ezimere külön-külön el lesz helyezve s így a történelmi emlékezés Kishontnak is csakugy megadja a neki járó tisztelést, mint Gömörnek.

Műkedvelő előadás. A kováci iparos olvasóköri nov. hó 4-én jótékonycélú, táncszalag egybekötött műkedvelői színelőadást rendez. — Szinre kerül: „Az ajánlott levél.” Vigjáték egy felvonásban. Irta: *Augena* Labiche. — Személyek: *Hortense*, fiatal özvegy *Mázik* Béláné, — *Francine*, komorna *Areszta* Hermin, — *Fongasson*, amerikai *Koos* Ferencz, — *De Courvolin* Hektor, államügyész *Zeidner* Márton. — Ezt követi: „Egy bal-estet” című dialóg. Előadják: *Areszta* Mariska és *Zeidner* Márton.

A kóbor cigányok végre valahára ország-szerzte szigoru rendszabályok alá kerülnek. A vármegyénkből felküldött tömérdek felírásnak és az interpellációra való kilátásnak végre meg lett az a fogantatja, hogy a belügyminiszteriumnál törvényjavaslatot létesítettek, melynek a veleje, hogy a kóbor cigányok kényszer utján letelepíttetnek, a kik pedig letelepedni nem akarnak, azok az országból kitiltatnak. — Csak aztán törvény legyen ebből a törvényjavaslatból és aztán meg, ha törvény lesz: hát legyen *végrehajtván* is. Mert ezen dől dugába Magyarországokon sokszor a legüdvösebb törvényhozási intézkedés is!

Eltűnt leány. Tamásfalván egy eselődleány. szerelmének gyümölcsét érezvén, többször említette, hogy ő szegényét nem várja be, hanem elemésztí magát, csak azt várja, hogy a víz megjöjjön. 22-én este a Rima megduzzadt, mikor is szép új ruháját felöltve elosont és valószínűleg a megáradt folyóba ölte magát. 23-án ke-resték hulláját, de eddig nem találták meg.

Nem szükséges a padló bemázolásával a tavasz-ig várni, hanem gondoskodhatunk arról az Eisenstädter-féle linoleum-padló-zománc segítségével a hideg évszakban is, mert az a legnagyobb hidegben nyitott ablakok mellett is gyorsan szárad. — Kérjen mindenki törvényesen bejegyzett „vaslovag” védjeggyel.

Aranyművesek és ékszerészek figyelmébe A miskolci kereskedelmi és iparkamara figyelmezteti az érdekelteket, hogy a m. kir. fő-fémjelző és fémbeváltó hivatal most már 999/1000 finomságú ezüstöt is állít elő és ebből mintegy 2000 kg. áll a vásárlók rendelkezésére és ezentul nem szedetik a kis vásárlóktól a kg-kénti 60 fillér árpótlék. Ezek szerint e téren sem vagyunk utalva külföldi ezüst anyag beszerzésére s így az érdekeltek hazai árut fognak felhasználni, a mire a miskolci kereskedelmi és iparkamara figyelmezteti és kéri az illető iparosokat.

Faanyag szállítása. A m. kir. államvasutak miskolci üzletvezetősége pályázatot hirdet az 1901. esetleg 1902 és 1903. években szükséges pályafenntartási faanyag (deszka, lécz, palló, szállfa, zindely stb.) szállítására. Erre a miskolci kereskedelmi és iparkamara azzal figyelmezteti az érdekelteket, hogy az ajánlatok f. évi október hó 31-én déli 12 óráig nyújtandók be az üzletvezetőséghöz.

Irodalmi esemény. A magyar literatura hívei ez idő szerint alig beszélnek másról, mint arról a hatalmas vállalatról, a mely a Légrády Testvérek kiadásában most indult meg. A 200 füzetre, vagyis tíz kötetre rugó irodalmi mű, a melynek első füzetét már szétküldték, Brehm Alfréd „Tierleben“ című korszakos nagy művének magyar kiadása. Ezt a művet, a mely Németországon kívül is óriási feltűnést keltett, a magyar kiadócézég nem egyszerű fordításban adja a közönségnek. A magyaros átültetés eszközlői a tudomány mai színvonalához s a hazai viszonyokhoz alkalmazták, a mi azt jelenti, hogy a most megindult magyar kiadás a Brehm-féle összes eddig megjelent kiadásoknál értékesebb lesz, mert az évek folyamata alatt az eredeti munka némely része elavult. Az újabb megfigyelésekkel s a hazai adatok felhasználásával bővített magyar Brehm olyan teljes mű lesz, a melyhez hasonló egy művelt nemzet nyelvén sem jelent meg. Ez a vállalat mind arányaira, mind eszközeire nézve a legnagyobb természettudományi mű, a mely magyar kiadásban napvilágot látott. Illusztrálja ezt nemesak az, hogy tíz vaskos kötetből fog állani, de az is, hogy a rendkívül becses szöveget 1800 művészi kép magyarázza, hogy 80 fekete nyomatu műlap és 100 színes nyomatu műmelléklet járul hozzá. A mű címe: „Az állatok világa.“ Szerkesztője Méhely Lajos, a magyar tudományos akadémia és több külföldi tudományos társulat levelező tagja. Munkatársai Chernel István, Csiki Ernő, Kohaut Rezső és dr. Rátz István, a kik a szépirodalom legkiválóbb művelői. Hogy „Az állatok világa“ mennyire fölkelte magát a figyelmet s hogy azt mily értékesnek tartják, az is bizonyítja, hogy Wlassics Gyula és Darányi Ignác miniszterek a művet körrendeletben ajánlották. A most megjelent első füzetben a majmokról van szó. A majomvilág rendkívül érdekes leírása kezdődik meg benne, oly élelken és oly színesen, hogy a laikusnak is gyönyörűségére szolgál. Ez az első füzet hű képét adja az egész munkának és mindenkit meggyőzhet arról, hogy nemesak tanulságos, de érdekes mű lesz, mert hát „Az állatok világa“ a legjobb példa arra, hogy a tudományt, mint lehet népszerűsíteni. A magyar Brehm kétféle kiadásban fog az olvasó közönség elé kerülni, u. m. bekötött és füzetes kiadásban. A bekötött kiadás első kötete 1901. január hó folyamán fog megjelenni. Ezentul minden további felvétel egy-egy újabb kötetet fog a könyvpiacon hozni s így öt év lefolyása alatt a 10 kötetből álló mű teljesen be lesz fejezve. Minden kötet 18 koronába fog kerülni, az egész 10 kötet ára tehát díszes félbörkötésben 180 korona. Az egész mű 200 füzetből fog állani, melyeknek ára 80 fillér lesz; a díszes bekötési tábla 3 koronáért lesz kapható. A bekötés háta finom chagrinnéből készül, gazdag aranyozással; a bekötés táblája tartós vászonból való. Nagy súlyt vetnek az izlésre, szépségre és tartósságra. Az első füzetek már ez év október havában kerülnek a könyvpiacon és azontul havonta 3-4 füzet fog megjelenni, átlag egy-egy heti időközökben. A füzetes kiadás semmiesetre sem fog több mint 200 füzetre terjedni. Mutatványfüzetet és tájékoztatót a kiadóhivatal ingyen és bérmentesen küld.

Felölös szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

November 1-től

Kossuth Lajos-utca 1. szám alatt egy 4 utcai szobából álló lakás a szükséges melléképületekkel **kiadó; uganorrt eladó** egy nagy czin **fürdőkád** egy **mangorló** és két darab **sodrony ágycbetét.** 2-2

BEDÉCS BÁLINT

czipész

Rimaszombat, Deák-Ferencz-utca 16-ik szám (Keresik-féle ház).

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy **Rimaszombatban, Deák Ferencz-utca 16. szám** alatt

czipész műhelyt

nyitottam, s tisztelettel ajánlom fel szolgáltatam mindenféle **férfi-, női- és gyermek-lábbeli-nek** jutányos áron a legjobb anyagból való elkészítésére.

Javításokat is elfogadok.

Főtörökvesem lesz, hogy a pontos kiszolgálást, kifogástalan munka, jutányos árak által t. megrendelőimnek megelégedését kiérdemeljem.

A n. é. közönség pártfogását kérve, vagyok Rimaszombat, 1900. október 15-én

kiváló tisztelettel

BEDÉCS BÁLINT.

2-2

Eladó, esetleg bérbeadó.

Néhai **Gál János** örökösei tulajdonát képező, **Rozsnyón**, a berzetei-utca végén fekvő lakóház, mely áll: teljes kényelem, légfűtés és villanyvilágítással berendezett hét szoba, előszoba, konyha, kamara, pincze, mosókonyhából; továbbá: a hozzátartozó melléképületek, u. m. ló- és tehénistálló, kocsiszin, eselédház, nagy eszű; nemkülönben a nagy terjedelmű, legjobb karban levő s több mint 800 darab nemes gyümölcstároló ellátott kert, szántó-föld és kitűnő minőségű rétek, — mely utóbbiak a kerten átfolyó patakából dusan öntöző csatornákkal vannak ellátva és mely ingatlanok területe 27 holdat tesz ki — bérbeadó, esetleg egészben örök áron eladó.

Bővebb felvilágosítással szolgál **Rozsnyón özv. Gál Jánosné.**

1-3

Eladó szikvizgyár.

Egy még kevésse használt, a legjobb állapotban levő szikvizgyár **2500 üveggel** azonnal eladó.

Venni szándékozik forduljanak **Rimaszécen Lamos Lajos** gyógyszerártulajdonoshoz.

4-*

Házvezetőnőnek.

Egy árva leány vagy egy özvegy nő — 40 év-nél nem idősebb — vidékre egy özvegy uri asszonyhoz házvezetőnőnek kerestetik. — **Czim a kiadóban.**

Kiadó üzlethelyiség lakással.

Rimaszombatban, **Erzsébet-tér és Kossuth-utca sarkán** levő üzlethelyiség és lakás, megfelelő mellékhelyiségekkel **folyó év november 1-től bérbeadó.** Értekezhetni **Süteo István** ügyvéddel. 7-*

UHRIN JÁNOS

czipész

Rimaszombat, Kossuth-utca 20/a. szám.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy **Rimaszombatban, Kossuth-utca 20/a. szám** alatt levő lakásomon önálló

czipész műhelyt

rendeztem be, s mindenféle **uri-, női- és gyermek-lábbelit** a legjutányosabb árban készítek és **javításokat** is elfogadok.

Azon körülmény, hogy 15 éven keresztül **Kovács Zsigmond** jónévű czipő üzletében **mint szabász** működtem, eléggé igazolja e téren való jártasságomat.

Főtörökvesem mindenkor az teend, hogy olcsó, gyors és pontos kiszolgálás által a n. é. közönség megelégedését kiérdemeljem.

A t. ez. közönség pártfogását kérve, vagyok Rimaszombat, 1900. október 9.

kiváló tisztelettel

UHRIN JÁNOS.

3-3

Eladó féderes kocsi.

Egy könnyű féderes kocsi olcsón eladó. Venni szándékozóknak bővebb felvilágosítást ad **Mindszenthly Kálmán** Rimaszombat.

Eladó ház.

Rimaszombatban, az **Erzsébet-téren** levő **Kovács Zsigmond-féle** emeletes ház szabad kézből eladó. — Venni szándékozik forduljanak **Rábely Miklós** megbízotthoz.

2-*

Nagy választék férfi- és gyermek-ingekben.

Számos kiállításon az első díjjal kitüntetve.

WEIN KÁROLY és TÁRSAI Késmárk.

Ajánlom a n. é. közönség b. figyelmébe a nálam kapható, fenti cég gyárában előállított híres **szepességi lenvászont** és **kamuka** (damaszt) árukat, u. m.: legjobb gyepfehérítésű **asztalneműket, törülközőket, ágyneműket, kávésterítékeket, szepességi zsebkendőket**, atlasz és kamuka asztaltutókat, tálcza-kendőket, **törülközőket, nyers-, félnyers-, sajt-, himző-, Kneipp- és fehér ezernavásznakat**, kanavászt, esinvatokat, vitorlavásznakat és egyéb e szakba vágó készítményeket.

Minden darab áru, mely fenti cég gyárából származik, ezen védjeggyel van ellátva.

ENGEL ADOLF,
Rimaszombat.

Ez alkalommal van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy raktáromon bel- és külföldi női és férfi ruhakelmékkel, u. m.: valódi angol és franczi **cheviotok, selymek, izlandi flanellek, női posztó, piqué** és színes **mosó barchettek** stb. fel vannak szerelve, — továbbá ajánlom az óriási nagy raktáromon levő **kaschemir-, atlasz- és selyem-paplanok, ágy- és asztal-takarók, futó szőnyegek, csipke- és tunisz-függönyök, ingek, gallér és kézelők, nyakkendők, valódi rumburgi zsebkendők és harisnyák, férfi- és női trico-árukat.**

Hosszabb idő óta fennálló, pontos és lelkiismeretes kiszolgálás által jó hírnévnek örvendő üzletemben ezután a legnagyobb gondot fordítok, hogy a n. é. vevőközönség pontos és lelkiismeretes kiszolgálás által teljes bizalommal nálam a szükségletet beszerezhesse.

Tisztelettel

ENGEL ADOLF.

2-4

Nagy raktár futó- és asztal-szőnyegekben.

Eladó belsőség.

A rimaszombati egy. prot. főgymnasium a rimaszombati 1031. sztjkyben 1670/1 és 1670/2 hrszám alatt foglalt a **kir. törvényszék mellett** levő 1000 □ öles belső ingatlan birtokát önkényes árverés útján eladja; az árverés határidejét f. évi **november hó 6-ik** napjának délutáni 3 órájára a városi tanácsterembe kitűzi. **Kikiáltási ár 4000 korona**, — melynek 10 %-ka bánatpénzül teendő le. Az árverési feltételek addig is **Institórisz Endre** ügyésznel megtudhatók.

Rimaszombat, 1900. évi október 23.

Főgymnasiumi igazgatóság.

MIÉRT

van annyi utánzat?

MERT

valódi Eisenstädter-féle

LINOLEUM padló-zománcz

a törv. bejegyzett „vaslovag“ védjeggyel a legjobb és legtartósabb fénymáz **puha padlóknak és konyhabutoroknak** bemázolására.

Bejegyzett

Védjegy

„Vaslovag“ lovag“ védjeggyel.

A **Linoleum padló-zománcz** egy óra alatt keményre szárad, bámulatosan szép fényvel bír és tartósság tekintetében eddig fölülmulthatatlan. A következő változatokban kapható: 1. sz. sárgás-barna, 2. sz. sötét-barna és 3. sz. mahogoni-barna. Nagy elterjedtségénél fogva

LINOLEUM padló-zománczunkat

különböző hasonhangzású nevek alatt értéktelen utánzatokkal hamisítják, miért is **kérjen mindenki kizárólag csak Eisenstädter-féle LINOLEUM padló-zománczot**, a törv. bejegyzett „vaslovag“ lovag“ védjeggyel.

Eisenstädter Testvérek

lak- és festékgyára Bécs.

Főraktár:

Braun Zsigmond

vaskereskedése Rimaszombat.

13-*

Póthirdetmény.

4803. szám. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a **Klein Mór** rimaszombati lakos végrehajtónak **Varga Földi Imre** sidi lakos végrehajtást szenvedő elleni 100 korona s jár. iránti végrehajtási ügyében 4383/1900. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a sidi 35. sztjkyben A. 2-14. sorszám alatt foglalt $\frac{1}{8}$ urbéri külsőség-ből és ehhez tartozó urbéri erdő, legelő illetményből, — valamint az A. 7. sorszám alatt foglalt szállóból, a B. 6. sorszám alatti Földi Varga Imrét $\frac{1}{3}$ részben megillető jutalékra 1820 korona kikiáltási árban Sid községébe a községi bíró házához **1900. évi december hó 20-ik** napjának délelőtti 10 órájára kitűzött árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 167. §-a alapján **Angyal József** füleki lakos végrehajtató érdekében is 100 kor. tökéketelése s jár. kielégítése végett megtartatni fog. Rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, 1900. október 10.

Kovács, kir. törvszéki albiró.

Menyasszonyi kelengyék.

Nagy raktár lópo krócokban.